

הכנסיה הגיעה, כנראה, למסקנה כי קדוש כמוהו עשוי להגדיל את מספר המאמינות, המבקרות בכנסיות. בסוף השבוע כבר הפכה הקדשתו של דון ז'ואן לכמעט-ודארה.

כדור-הארץ אמצעי-ידיות

• הווי"ח האחרון, שפורסם על-ידי משרד המשטרה הבינלאומי בפאריס, גילה עובד זה רבת-עניין: מאז מלחמת-העולם האחרונה ירשה השפה האנגלית את מקומה של הצרפתית כאמצעי קשר בין פושעי הארצות השונות, הפכה לשפתן הבלעדית של הכנו"פיות הבינלאומיות.

• לאחר שניים הקומסומוז, אירגון ה"נוער הרשמי של ברית-המועצות, 200 אלף צעירים, שלחם לעבודה במזרח הרחוק, התחיל לגייס גם מספר דומה של צעירות. הנרי מוק הרשמי לגיוס-הנשים: הצעירות הינן שמרניות יותר מן הגברים, ירחקו אותם למקום מושבם החדש.

הווי

ערך סנטימונלי

בתל-אביב, הוריעה השגרירות התורכית כי כל המעוניינים לקנות שתי צוללות תורכיות, בלתי-ראויות לשיט, יוכלו להשתתף במכירה הפומבית, שתיערך באיסטנבול.

אצבע אלוהים

בצ'אטאנוגה, ארצות-הברית, הופיעה קלארה היגינס, נשיאת הליגה האנטי-דתית, באחד האולמות, ניסתה להוכיח כי אלוהים אינו קיים, נאלצה להפסיק את נאומה, לאחר שנפל גוש טיח גדול מן התיקרה. מעך שתיים מאצבעות ידה.

חופש השתיקה

בחפיפה, הועמד רבי-סמל של צה"ל לדין צבאי, לאחר שחסם את פיו של חייל פטפטן בנייר-דבק.

הסחורה האמיתית

בלונדון, פרצו גנבים לדירתו של מפקח ראשי רוברט סטיבנס, ראש מחלקת חקרי הזיופים של הסקוטלנד יארד, גנבו כמות גדולה של תכשיטים.

כשם כן הם

בתל-אביב, פתח אברהם שור אטליו ליד מאפייתו הקטנה של אליעזר לחמי.

ציף-צף

בקיבוץ לוחמי-הגייסאות טעה שומר הלילה, שנהג להיעזר בקולות הציפורים לקביעת-השעה, העיר את הרפתנים כארבע בבוקר, במקום ארבע וחצי, ניסה לברר את סיבת הטעות, גילה כי הוא האזין לציוף הנחילאים, במקום להאזין לציוף הבולבולים.

טו בעזה

ברצועת-עזה, כאשר נטעו הפליטים הערבים 100 אלף עצים מסביב למחנותיהם, גילה אחד ממנהיגי הפליטים כי בין העצים הנשתלים היו גם כמה מאות שתילים, שגנבו על-ידי מסתננים מאחד מישובי הנגב הצפוני.

חילול-הקודש

בתל-אביב, התלונן גבאי כי נגינתו של מורה לנגינה בחילול מפריעה למחפליים בבית-הכנסת הסמוך, נכנע רק לאחר שהמורה הבטיח לנגן בשבתות רק פרקי-חזנות.

משכורת נמו

בתל-אביב, פנתה עקרת-בית אל נציבות מסי-הכנסה, ביקשה שלא להטריד את העיר זרת שלה בדרישות לשלם מס, הסבירה: "זוהי עוזרת מיוחסת. הישגתי אותה לאחר מאמצים רבים. היא עלולה לעזוב את העכו"ר, ברגע בו תנכי פוטטה אחת ממשכור-תה."

בלי כחל ושרק

בלונדון, נהרו עשרות נשים למרסאטו של דופא-שניים, שתלה בפתח משרדו שלט גדול: "אינני מוכן לטפל בנשים הצובעות את שפ-היהן!"

צרפת האיש הרגיל ליפול

פיאר מאנדס-פראנס רגיל ליפול. כשהיה סטודנט למשפטים בפאריס, שקוע בספרים ומתלהב בוויכוחים, נלכד במארב על-ידי יריבים מלובכניים שזרקוהו החוצה מתוך חלון של הקומה השניה, שברו את אפו.

כעבור שנים, כשהיטלר כבש את צרפת, ערק הקצין-המתנדב מאנדס-פראנס מחיל-האוויר בשטח הכבוש, לקח את אשתו היפה פיה * וילדיו, הצטרף לצבא הצפון-אפריקאי. שם הועמד למשפט על-ידי קציני וישי, נידון למאסר. מאנדס-פראנס חיכה עד שהובל לטר פול בבית-חולים, נסר את סריגי החלון, טיפס על החומה והפיל את עצמו למטה — אחרי שחיכה על החומה משך חצי שעה לסיכוי דבריה-האהבה של זוג צעיר שהתעלס למטה באהבים.

אחרי שהצטרף לדה-גול בלונדון, צורף לממשלה, אך נתקל בהתנגדות חבריו בממ"שלה, שלא רצו לקבל את תכנית-הצנע שלו. מאנדס-פראנס נפל.

פיבה אופיינית. השבוע נפל היהודי בן ה-47 בפעם הרביעית. ברוב ניכר החליטה המועצה הלאומית הצרפתית להפיל מן השל-טון את האישיות האמיתית היחידה שעלתה לגדולה בצרפת מאז המלחמה, ואח אחד האשים המעטים בוירה הבינלאומית בשנת 1955.

מעולם לא גרמה הפלתו של מדינאי זה להתרגשות כה רבה בישראל. אורחים, שלא התעניינו ברעם התותחים ליד פורמוזה אשר יכלו לגרום למלחמת-עולם, אכלו בליבם על נפילתו של היהודי הקטן, האמיק, שהצליח בתקופה כה קצרה לרתק את תשומת-לב העולם.

מרוב התרגשות שכחו עתוני ישראל לציין את סיבת נפילתו. היא היתה אופיינית: מנ-דס-פראנס ורש להעניק עצמאות רבה יותר לערביי צפון-אפריקה, ובעיקר לבני טוניסיה. הוא שיתף פעולה, לצורך זה, עם התנועה הלאומית המתונה במקום. בכך עורר את חמתם של המתשבים הצרפתים — שכוחם בפאריס גדול הרבה יותר מזה של ראשי ממשלה פשוט.

מאנדס-פראנס רק משך בכתפיים, לא התרגש. הוא היה בטוח כי צרפת תקרא לו שוב — ובפעם הבא יהיה מוכן יותר לתקלות הממתנות לבעל הגיב הפחות בטוח בעולם כולו.

וואתיקאן אסיר הנשים

השבוע התכנסה הועדה של תריסר קרדינלים קתוליים באחד האולמות המרווחים של קריית הוואתיקאן. תפקיד הוועדה היה קשה למדי: להחליט אם אמנם ראוי מיגואל דה-מאנארה לעלות לדרגת קדוש קתולי.

מיגואל דה-מאנארה, המפורסם יותר בכינוי דון ז'ואן, חי במאה ה-17 בסביליה, ספרד. הוא התפרסם בהוללותו, חילל את כבודן של עשרה נשים ונעורות מבנות סביליה — והערים הסמוכות — לאחר שהמית את אחיהן, או בעליהן, בדרקרב הוגן בתכ-לית. הוא רכש לעצמו מספר רב של אויבים, מספר רב עוד יותר של מעריצות נלהבות.

אולם פתע נשתנו חייו של ההולל הגדול מן הקצה אל הקצה: הוא התחיל מתרחק מנשים כמפני מגיפה, פיזר את הונו הרב למטרות זדקה, בילה את שנותיו האחרונות בתפילה וסיגוסים באחד המנזרים. מסכת-המחש שלו נמצאת זה למעלה מ-300 שנה במנזר-נשים, בקרבת סביליה, מסמלת את לעג הגורל: האישה אשר כבש את הנשים בחייו הפך לאסירן במותו.

אולם הנזירות החסודות לא הסתפקו בתפילה לפני מסכת-המחש של החורר בתשובה. הן פנו אל האפיפיורים השונים, ודרשו להעי-לות את דון ז'ואן לדרגת קדוש. הגנהגת הכנסיה הקתולית דנה ושבחה בבקשות, דחתה אותן. הנימוק: עלילות-הניאוף של דון ז'ואן טרם נשכחו.

עלילותיו של דון ז'ואן לא נשכחו גם כיום. להיפך, הוא הפך לשם דבר. אולם

בת משפחת טיטירל היהודית, בעלת חנות הכליבו החשובה ביותר בקאהיר.

ישיר חיפה

HAIFA CURIER

גם למטה, גם למעלה

"מאחר שאני שוכב כל היום מתחת לאוטובוסים, אני נהנה מאד כאשר אני יכול לשבת שעתיים באוטובוסים. הסי-כור לנו דוב זילברשטיין (ראח תמונה), מכונאי של שירות האוטובוסים הציבורי התל-אביבי, "דין". הוא זכה, כמוכן, השבוע בפרס הראשון, בסך 15 לירות, כראוי למזדהה הראי-שון במזחית.

זילברשטיין, האוהב את האוטובוסים גם מלמטה וגם מלמעלה, יודע להעריך שירות טוב, נהנה מאד מנסיעתו

לחיפה הלך ושוב, ררך מקרה, עם אותו הנחה, לדעתו של זילברשטיין, המכין באוטובוסים זכ"נהגים זה "נהג מצויין".

מזדהה זילברשטיין

יום א', 4.2.55, שעה 11.00

יום א', 6.2.55, שעה 11.00

אתה, אחד מאלפי הנוסעים מדי יום בקו הישיר מתל-אביב לחיפה ומחיפה לתל-אביב, אותו מקיים אגד בדייקנות, נוחיות ומחירות תוכל גם כן לזכות בפרסי הניהוי. לנוסע הראשון בתמונת שלמעלה שיבוא ויזהה עצמו במערכת העולם הזה, תל-אביב, רחוב גליקסון 8, יוענק פרס של 15 ל"י במזומן. השני במזדהים יזכה בפרס של עשר ל"י במזומן.

עובדי אגד העולם הזה אינם יכולים להשתתף במזחית.